

MDF-állásfoglalás a kultúráról

Nyelvvédelmi törvény készül?

Törvényalkotást szükséges kezdeményezni a magyar nyelv védelméről, s e törvénynek a magyar nyelv hivatalossá válása 150 éves évfordulójára meg kell születnie – ezt tartalmazza többek között az MDF nemrég lezajlott országos gyűlésének kulturális, művészeti és tájékoztatáspolitikai állásfoglalása. A dokumentum szerint a nyelvvédelmi törvényt indokolja a „fiatalabb korosztályok és a tömegtájékoztatás romló nyelvezete, a közterületeken megjelenő reklámok és feliratok idegensége és szabályozatlansága” is.

Állásfoglalásában a kulturális szekció leszögezi, hogy az MDF-nek alapvető kötelességei vannak a nemzeti kultúra védelme és szerves továbbépítése dolgában, és célként tűzi ki, hogy a kultúra és a művelődésügyi anyagi támogatásának 1994-re már a költségvetés legfontosabb prioritásai között kell szerepelnie.

A tömegtájékoztatásról szólva az állásfoglalás az „igazi Magyar Televízió és Magyar Rádió” létrejöttét sürgeti, illetve köszönti a két intézményben mindazokat, akik „a terrorizmus vezetés ideje alatt is megőrizték tisztességüket és a maguk eszközeivel álltak ellent a roppant pszichológiai nyomásnak, a sajtószabadság folyamatos megsértésére kapott parancsoknak”. A kulturális szekció véleménye szerint a „versenysemleges alaphelyzet” létrehozása végett állami pénzekkel kell támogatni a nemzeti elkötelezettségű sajtót és független szervezeteit.

Az MDF felülvizsgálja a meglévő sajtóstruktúra vagyoni helyzetének jogszerűségét, és felmérés készítését indítványozza az 1989-90-es vidéki napisajtó privatizációs körülményeiről.

P. J.

Minden nagyobb városnak szüksége van egy közéleti folyóiratra, amely többek között nyomon követi a város kulturális életének alakulását, és a várostörténet bemutatását is magára vállalja. Ezt a szerepet tölti be a Szeged című folyóirat a város több szakfolyóirata mellett. A Szeged először 1988-ban a városi tanács közlönyének mellékleteként 12-szer, majd a rendszerváltás után az önkormányzat támogatásával kétszer jelent meg. 1992-ben a Délmagyarország Kft. kiadásában 8 szám látott napvilágot, újságformátumban. Majd ismét szünet következett.

A '93-as évben talán megleti helyét a folyóirat. Erről beszélgethettek az érdeklődők tegnap este *Tandi Lajossal*, a folyóirat főszerkesztőjével a Virág Cukrászda Zöld Szalonjában, ahol dr. Blazovits László, a levéltár igazgatója, dr. Apró Ferenc ügyvéd, helytörténész, és Szuromi Pál művészettörténész, meghívott vendégek szóltak a folyóiratról, elképzeléseikről. A közönség soraiban foglalt helyet dr. Ványai Éva alpolgármester is. Ha a közgyűlés megszavazza, akkor a folyóiratot a továbbiakban egy alapítvány működteti. Az önkormányzat félévi megjelenés anyagi feltételét biztosította, ezért az alapítvány további szponzorokat keresett, és talált: Szegedi Akadémiai Bizottság, Forrás Hotel Kft., M+M Ügynöki, Szolgáltató és Kereskedelmi Bt., de további támogatók is kerestek.

Randi a Zöld Szalonban

A Szeged színesebb, mint valaha

Az idei első szám már megjelent, színes borítóval, és az eddigi legjobb minőségben. A színes nyomtatás a műalkotásokat még élvezhetőbbé teszi. A folyóirat azt a célt tűzte maga elé, hogy nyilvánosságot adjon a szegedi szellemi műhelyeknek, azokról pontosan tájékoztassa a város polgárait, akik csak így szelktálhatnak a felsorakoztatott

értékek között, s megtalálhatják a kedvükre valót, amit szívesen támogatnak – ezzel magát a szellemi műhelyt is támogatva. A folyóiratban több generáció munkája találkozik; a főszerkesztő nem titkolta el, hogy bárkitől szívesen várnak írásokat; csupán két feltétel van: Szegedhez kapcsolódjon az írás, és persze hozza a minőséget.

A Szegedi műsorfűzet a továbbiakban a Szeged mellékleteként jelenik meg. A folyóirat januári és februári számai a Sajtóház és a Városháza portáján kaphatók, valamint a Forrás Hotelben, a Bálint Sándor Művelődési Házban és a Sík Sándor Könyvesboltban.

P. Sz.

A Karolina-nap díszvendége

Antall Józsefné Szegeden

Karolina-napot tartottak tegnap a Szentháromság utcai Karolina Elemi Iskola és Gimnázium tanulói, tanárai. Az ünnepség délelőtt fél tízkor szentmisével kezdődött, majd 11 órától a diákok kulturális programjával folytatódott, amelyben sok-sok érdekes szavazatot, vidám jeleneteket láthattak a vendégek. Ezt követte a sulibazár, múzeumlátogatás és a záróünnepség.

A Karolina-nap díszvendéget is üdvözölhetett Antall Józsefné személyében. Amint azt megtudtuk,

a Magyar Köztársaság miniszterelnökének hitvesét egyik szülő hívta meg erre a színes és hagyományos ünnepségre, s ő készséggel eleget is tett a szívélyes invitálásnak. Részt vett az egész napos programban, együtt ebédelt a gyerekekkel az iskola menzáján, s nagy figyelemmel kísérte a diákok produkcióit.

Antall Józsefnét hivatalában fogadta dr. Ványai Éva alpolgármester és tájékoztatta városunk időszervi tevékenységéről, gondjairól és eredményeiről is.

Vita Szeged jövőjéről 9.

Lehet-e sport nélkül élni?

Természetesen ez nem a koncepciót készítő hibája. Ők csak a jelen állapotot vehették figyelembe. A sport irányítása nem önkormányzati hatáskör. A jogszabályok egyébként sem támogatják ezt a tevékenységet. Megszűntek a korábbi évek kivételeztségei: vám, társadalombiztosítás és adókedvezmények. Maradtak a spontán folyamatok – „működünk – tehát vagyunk.”

Lehet-e tervezni előre, ha a tulajdonváltás még el sem kezdődött? A sportlétesítményeknek csak töredéke van az önkormányzat tulajdonában. A többi az államé, gazdálkodó szervezeteké és magánszemélyeké, ahol a sport csak mellétt vendég. Így fordulhat elő, hogy gaz veri föl a hajdani mamut építőipari vállalat sporttelepét. Mielőbb el kellene készíteni a sportlétesítmények kataszterét, amely megmutatná, hol edződhet a jövő nemzedéke. Ne fordulhasson elő, hogy míg a város milliőkat áldoz a tornatermek építésére, addig varrógépek zakatolnak a

Minek a szó, ha a szív úgy fáj. Ez a kissé banális sláger átköltött változata jutott eszembe, amikor elolvastam a város hosszú távú fejlesztési koncepcióját. A 60 oldalas vitaanyagban a szerkesztők csupán 10 sort szántak a sport jövőjének. Nekem, a XX. század legragályosabb betegségével megfertőződöttnek; ez a címbeli víziót vetíti előre. Miért soroltattott az úri passziós szférájába ismét a sport? Miért kell újólag megmagyarázni, hogy ez az ember mindennapi kifejezési formája, létezési módja?

sportcsarnokban és kihasználatlanul tátonganak a sportpályák! Ne pazaroljuk a város pénzét! Tornatermek épülnek lelatók és kiszolgáló létesítmények nélkül. Ki tudná fölmeríni, milyen károkat okozva ezzel, hisz a sportot nemcsak űzni, de nézni is élvezet. Aki pedig karosszékéből egy pohár sör mellett izgulhatja végig otthon a legrangosabb eseményeket, aligha fog tipródni a bordásfal tövében.

Szolgáltatást kell nyújtani eredményekben és kiszolgálásban is. Lepusztult sportpályákon, üres lelátók előtt zajló eseményekre ki ad ma támoga-

tást? Csak egyféle kategória létezik, a SPORT. Amit lehet rosszul és jól szervezni. Nincs értelme a koncepcióban határmezsgyét húzni a tömegsport és a minőségi sport közé. Amikor a Kék Mókus amatőr focitornán, vagy a Kővári Árpí-féle kézilabda-show-n többen tolonganak, mint bármely NB-s találkozón. A szegedi rendezvények sorába kell illeszteni a városnak hírnevet adó eseményeket. Vissza kell állítani a szegedi motorcsónak, kajak és evezős versenyek rangját, a barátság maratoni és még néhány kiemelkedő sporteseményt, hogy együtt hirdessék a

Jelentés a földárverésekről

A múlt héten 123 földárverést tartottak az országban. Ezek során összesen 175 261 aranykorona értékű föld talált gazdára, ebből 2894 aranykorona értékben erdőt értékesítettek – tájékoztatta az MTI-t az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal.

A 2057 árverező közül csaknem mindenki – 2020-an – földhöz jutott, a legtöbbben, 245-en Győr-Moson-Sopron megyében. A legtöbb – 16 –

földárverést Veszprém megyében tartották, az elárverezett aranykorona érték Komárom-Esztergomban volt a legmagasabb, 20 665. Hajdú-Bihar megyében nem hirdettek meg árverést.

A legmagasabbra, 11 200 forint/aranykoronára Pest megyében szaladt a licitár.

Az eddig megtartott 2176 földárverés során 27 592-en jutottak összesen 2 millió 706 ezer 387 aranykorona értékű földhöz az országban.

szabadtéri játékokkal Szeged nevét.

Természetesen itt föl lehet tenni a kérdést. Össze lehet-e vetni a kultúra, az egészségügy, a közoktatás vagy a sport támogatását? Nem lehet, de kell! Ha a város gazdálkodni akar értékeivel is, a rábízt biológiai génbankkal, rá kell jönnie, sokkal olcsóbb egy hatékony sportintézményrendszer működtetni, mintsem milliókat költeni az egészségügyi és nevelési kiadásokra. Egy generáció már elveszett! A mai gyerekek szívesebben ülnek a video előtt vagy riogatják egymást petárdákkal. Ha nem adjuk át nekik a sport élményét, ők mit adnak majd tovább? A tolokocsit és az önvédelmi fegyvereket?

Szeged jövője a fejekben van. Ki lehet takarítani az ártéri erdőket, kocogópályák épülhetnek, kerékpárutak halozhatják be a várost. Használni és megőrizni csak akkor fogjuk őket, ha nem tíz sorban intézzük el az egészet. Külföldön még mindig a 6–3 országaként ismernek bennünket, és ne feledjük el, még sokáig nemzeti anyanyelvünk lehet a sport és a labdarúgás, ha jó felé irányítjuk a kezdőrugást.

Volford László

Munkaügyi razzia

Lefülett külföldiek

Hagymahéjban hálnak

(Folytatás az 1. oldalról)

zott. A tettenérés szó szerint értendő, mert csak akkor kezdeményezhető eljárás a szabálysértő ellen, ha a külföldi állampolgárt munkavégzés közben fűlelik le. Ez esetben a munkavállaló ellen a rendőrség lép fel – az illetőt kiutasítják az országból. Huszonnégy óráig nem lépheti át a határt, ám ha másodszor bizonyítanak rá illegális munkavégzés, egy évre tiltják ki az országból. A munkaadóval szemben a munkaügyi központ lép fel – az illegális munkáltatónak a kifizetett bér kétszeresét kell a Foglalkoztatási Alapba befizetnie. Meglehetősen nehéz azonban bizonyítani, mekkora volt ez az összeg, mióta és mennyiért foglalkoztatják a külföldi állampolgárokat, általában mindenki arra hivatkozik, hogy rokonai vagy baráti alapon, vagy kosztért-kvartélyért dolgoznak náluk. A januári Csongrád megyei ellenőrzés várhatóan 825 ezer forinttal gazdagítja az FA-t. Az eljárás ellen a munkaadó a bírósághoz fellebbezhet.

A munkaügyesek elsősorban azokat a területeket ellenőrizték, ahol közismerten gyakran alkalmaznak idegymunkára külföldieket – ilyen például Makó és környéke, valamint a Szegedtől északra eső települések, és azokat a munkaadókat, akik kértek ugyan munka-vállalói engedélyt a külföldiek foglalkoztatására, de nem kaptak. (Ilyen engedélyt ugyanis csak akkor lehet kiadni, ha az

adott munkára nincs megfelelő képzettségű magyar jelentkező. 1992-ben 2500 kérelem érkezett a munkaügyi központba, a jelentkezők 80 százaléka megkapta az engedélyt.) A rendőrség gazdaságvédelmi osztálya és a helyismerettel rendelkező körzeti megbízottak is segítségére voltak az ellenőrzést végzőknek.

Az eddigi tapasztalatok szerint az illegális munkavállalók nagy többsége magyarul egyáltalán nem beszélő román állampolgár, őket nagyrészt cigányok foglalkoztatják mezőgazdasági idegymunkára. A törvényes út megkerülésével a munkáltató „megtakarítja” a társadalombiztosítási járulékok és az adót. Van, ahol rendes el látást kapnak, máshol rendkívül mostoha körülmények között élnek. A fizetés viszont mindenütt a töredéke a magyarországi béreknek. A külföldiek otthon általában munkanélküliek.

Bár a munkaügyesek tudják, razziaikkal nem lehet megszüntetni az illegális munkát, úgy vélik, csökkenteni lehet – márciusban újabb ellenőrzést tartanak.

Keczer

Az OTP rókusi fiókja férfi folyószámla-ügyintézőt és pénztárost keres. Jelentkezés a fiókgazdától.